Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1338/2002

z dnia 22 lipca 2002 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii

(Dz.U. L 196 z 25.7.2002, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Rady (WE) nr 492/2004 z dnia 8 marca 2004 r.	L 80	6	18.3.2004
►M2	Rozporządzenie Rady (WE) nr 123/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r.	L 22	5	26.1.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1338/2002

z dnia 22 lipca 2002 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]), w szczególności jego art. 15,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Komisja rozporządzeniem (WE) nr 573/2002 ([2]) („rozporządzenie tymczasowe") nałożyła tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii. Komisja rozporządzeniem (WE) nr 575/2002 ([3]) („tymczasowe rozporządzenie antydumpingowe") nałożyła również tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii.

B. DALSZA PROCEDURA

(2) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i względów, w oparciu o które została podjęta decyzja, aby nałożyć tymczasowe cło wyrównawcze, pewna ilość zainteresowanych stron złożyła uwagi na piśmie. Wszystkim zainteresowanym stronom, które prosiły o przesłuchanie dano możliwość zostania przesłuchanym przez Komisję.

(3) Komisja nadal szukała i sprawdzała wszystkie informacje uważane za niezbędne do ostatecznych ustaleń.

(4) Wszystkie strony zostały poinformowane o podstawowym stanie faktycznym i powodach, w oparciu o które zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego i ostatecznego pobrania sum zabezpieczonych poprzez tymczasowe cło wyrównawcze. Wyznaczono im również termin, w którym mogły one składać oświadczenia w następstwie tego ujawnienia.

(5) Wzięto pod uwagę ustne i pisemne argumenty przedstawione przez strony.

(6) Po dokonaniu przeglądu ustaleń tymczasowych, w oparciu o informacje zebrane od tego czasu, główne ustalenia wymienione w rozporządzeniu tymczasowym zostają potwierdzone.

C. PRZEDMIOTOWY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. Przedmiotowy produkt

(7) Po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego, pewna liczba zainteresowanych stron miała zastrzeżenia, że definicja przedmiotowego produktu jest niewłaściwa. Twierdziły one, że kwas sulfanilowy w stopniu technicznym i oczyszczonym różni się zasad-

([1]) Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1.
([2]) Dz.U. L 87 z 4.4.2002, str. 5.
([3]) Dz.U. L 87 z 4.4.2002, str. 28.

▼B

niczo pod względem czystości i posiada inne właściwości i zastosowania. Twierdzono, że te dwa stopnie kwasu sulfanilowego nie mogą być uważane za jednolity produkt i dlatego powinny być traktowane jako różne produkty do celów dochodzenia. Na poparcie tej obrony, argumentowano, że istnieje niewystarczająca wzajemna wymienialność pomiędzy tymi dwoma stopniami kwasu sulfanilowego. O ile zgadzano się, że stopień oczyszczony może być używany we wszystkich zastosowaniach, nie można tego powiedzieć o kwasie sulfanilowym w stopniu technicznym ze względu na poziom zanieczyszczeń, jaki zawiera, głównie osadów aniliny. W wyniku tych zanieczyszczeń kwas sulfanilowy w stopniu technicznym nie nadaje się do stosowania w produkcja optycznych substancji wybłyszczających i barwników spożywczych.

(8) Przypomina się, że stopień oczyszczony kwasu sulfanilowego powstaje w wyniku oczyszczania technicznego stopnia kwasu sulfanilowego w procesie, który usuwa niektóre zanieczyszczenia. Ten proces oczyszczania nie zmienia właściwości cząsteczkowych związku lub sposobu wchodzenia w reakcje z innymi chemikaliami. Dlatego też, stopnie techniczny i oczyszczony posiadają te same podstawowe właściwości chemiczne. Dlatego, faktu, że zamienność może występować tylko w jednym kierunku w niektórych zastosowaniach z powodu zawartości zanieczyszczeń nie uważa się za wystarczające uzasadnienie, aby stopnie oczyszczony i techniczny stanowiły odmienne produkty, które powinny być oddzielnie potraktowane w dwóch różnych dochodzeniach. Zgadzając się, że proces oczyszczania dodaje pewne dodatkowe koszty do procesu produkcji, przypomina się, że były one brane pod uwagę przy dokonywaniu należytego porównania pomiędzy różnymi stopniami produkowanymi przez przemysł wspólnotowy i tymi przywożonymi z zainteresowanych państw w celach obliczenia poziomu zaniżenia ceny i poziomu usunięcia szkód.

(9) W rezultacie, nie uznano, aby uwagi wniesione przez zainteresowane strony dotyczące definicji przedmiotowego produktu były wystarczające do zmiany ustaleń w tej kwestii, jakie zostały dokonane na etapie tymczasowym. Dla- tego ustala się ostatecznie, że oba stopnie kwasu sulfanilowego powinny być traktowane jako jeden produkt do celów obecnego postępowania.

2. **Produkt podobny**

(10) Nie przedstawiono pod uwagę Komisji żadnych nowych elementów, które doprowadziłyby ja do zmiany konkluzji osiągniętych na etapie tymczasowym, mianowicie, że kwas sulfanilowy produkowany i sprzedawany przez producentów Wspólnoty i ten produkowany w Indii i wywożony do Wspólnoty są produktami podobnymi.

(11) Ustalenia tymczasowe dotyczące produktów podobnych określone akapicie 13 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

D. **SUBSYDIUM**

(12) Ustalenia dokonane w rozporządzeniu tymczasowym dotyczące subsydiów podlegających wyrównaniu otrzymanych przez wywożących producentów zostają niniejszym potwierdzone, o ile poniżej nie zostanie wyraźnie stwierdzone inaczej.

1. **Strefy przetwarzania na wywóz (SPW)/Jednostki nastawione na wywóz (JNW)**

(13) Nie otrzymano żadnych nowych uwag do tej pozycji. Ustalenia określone w akapitach 18–28 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

▼B

2. **System „paszportowy" uprawnienia celnego (SPUC) – po wywozie**

(14) Rząd Indii („RI") twierdził, że zostało naruszone zarówno co do ducha jak i litery porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (PSŚW) przez to, że Komisja nie zbadała praktycznego wykorzystania SPUC w każdym z przypadków. Argumentował on, że dokonana przez Komisję ocena korzyści wynikających z tego systemu jest niewłaściwa ponieważ jedynie zwrot nadwyżki cła mógł być uważany za subsydium zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 („rozporządzenie podstawowe"). Dlatego też, w celu ustalenia czy istnieje subsydium, należy podjąć badanie czy istnieje nadwyżka.

(15) Komisja zastosowała następujące podejście w celu ustalenia czy SPUC po wywozie stanowi subsydium podlegające wyrównaniu, a jeżeli tak, aby wyliczyć sumę korzyści.

(16) Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) ii) rozporządzenia podstawowego, stwierdza się, że ten system angażuje udział finansowy RI, ponieważ nie jest pobierany przychód rządowy (tzn. należności przywozowe z tytułu przywozu) należny w innym przypadku. Istnieje również korzyść nadawana, w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, otrzymującemu, ponieważ producenci wywożący są zwolnieni od płacenia normalnych należności przywozowych. Subsydium SPUC stanowi kwota pozostała do wykorzystania po dokonaniu wywozu, więc podlega wyrównaniu na podstawie art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, chyba że stosuje się jeden z wyjątków przewidzianych przez rozporządzenie podstawowe.

(17) art. 2 ust. 1 lit. a) ii) przewiduje, że takim wyjątkiem są, między innymi, systemy cła zwrotnego i zastępczego cła zwrotnego, które są zgodne z ostrymi zasadami ustanowionymi w załączniku I i), załączniku II (definicja i zasady cła zwrotnego) oraz załączniku III (definicja i zasady zastępczego cła zwrotnego).

(18) Analiza ujawniła, że podstawa SPUC po wywozie nie stanowi systemu cła zwrotnego lub zastępczego cła zwrotnego. Systemowi temu brakuje wbudowanego zobowiązania do przywozu jedynie towarów, które są zużyte w trakcie produkcji towarów wywożonych (załącznik II rozporządzenia podstawowego), które zapewniłoby że zostają spełnione wymogi załącznika I i). Dodatkowo, nie istnieje system weryfikujący, aby sprawdzić czy towary przywiezione zostały rzeczywiście zużyte w procesie produkcji. Nie jest to również system zastępczego cła zwrotnego, ponieważ towary przywożone nie musza być w tej samej ilości i o tych samych właściwościach co składniki nabywane w kraju, które były stosowane do produkcji wywozowej (załącznik III rozporządzenia podstawowego). W końcu, producenci wywożący są uprawnienie do korzyści ze SPUC bez względu na to czy w ogóle przywożą jakiekolwiek składniki. W celu uzyskania tej korzyści, wystarczy, aby eksporter po prostu wywiózł towary bez wykazywania, że jakiekolwiek materiały składowe zostały przywiezione. Tak więc, producenci wywożący, którzy zaopatrują się we wszystkie swoje składniki na rynku krajowym i nie przywożą towarów, które mogą być użyte jako składniki są w dalszym ciągu uprawnieni do korzyści ze SPUC. Stąd, zasada SPUC po wywozie nie jest zgodna z żadnym z przepisów załączników I–III. Ponieważ powyższy wyjątek do definicji subsydium nie ma z tego powodu zastosowania, korzyść podlegająca wyrównaniu stanowi złagodzenie całkowitych należności przywozowych zwykle wymagalnych w odniesieniu do całego przywozu.

(19) Z powyższego jasno wynika, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, że złagodzenie nadwyżki ceł przywozowych stanowi podstawę do obliczenia kwoty korzyści jedynie w przypadku systemów cła zwrotnego i zastępczego cła zwrotnego w dobrej

▼B

wierze. Ponieważ zostało ustalone, że SPUC po wywozie nie kwalifikuje się do jednej z tych dwu kategorii, korzyścią jest całkowite złagodzenie ceł przywozowych, a nie przypuszczalne złagodzenie nadwyżki, ponieważ w takich przypadkach wszystkie złagodzenia cła są uważane za nadwyżkę.

(20) Z powyższych powodów, roszczenie RI nie może być przyjęte i tymczasowe ustalenia dotyczące sposobu wyrównywania w tym systemie i obliczenie korzyści, wymienione w akapitach 35–40 rozporządzenia tymczasowego, zostają potwierdzone.

3. **System zwolnień od podatku dochodowego (SZPD)**

(21) Współpracujące przedsiębiorstwo twierdziło, że przy obliczaniu korzyści wynikających z tego systemu, rzeczywista kwota podatku zapłaconego przez to przedsiębiorstwo nie była w pełni uwzględniona, ponieważ do oryginalnych obliczeń został włączony jedynie minimalny podatek alternatywny (MPA), a nie zapłacony z góry podatek dochodowy z lat poprzednich.

(22) To twierdzenie zostało uznane za prawdziwe. Korzyść dla przedsiębiorstwa została ponownie obliczona i została uznana za znikomą.

4. **System wstępnych pozwoleń – wstępne polecenia zwolnienia (WPZ)**

(23) RI przedstawił, że WPZ jest jedynie prawowitym przedłużeniem zgodnego prawowitego systemu zastępczego cła zwrotnego (wstępne pozwolenie). Według RI dowodzi tego fakt, że istnieje nierozerwalny związek pomiędzy uzyskanymi pozwoleniami (nawet jeżeli zostają one następnie wymienione na WPZ) i przywozem niezbędnych składników do wytwarzania wywożonych towarów. Ponadto, system jest zorganizowany i administrowany przez RI w taki sposób, aby zapobiegać pojawieniu się jakiejkolwiek możliwości nadmiernego zwrotu.

(24) W odniesieniu do tego, RI argumentował, że system zastępczego cła zwrotnego nie wymaga, aby przedsiębiorstwo uzyskujące korzyści z cła zwrotnego w związku z przywożonymi składnikami zużywało dokładnie te same składniki do produkcji odpowiednich wywożonych towarów. Według RI, przedsiębiorstwo może wykorzystać zakupione w kraju składniki do produkcji towarów wywożonych pod warunkiem że są one wykorzystane w wielkości odpowiadających składnikom w odniesieniu, do których przyjęta została korzyść zmniejszenia należności przywozowej. RI argumentował dalej, że użytkownik WPZ może je wymienić jedynie na produkt będący składnikiem (zakupiony w kraju) wskazany we wstępnym pozwoleniu i że wstępne pozwolenie zostało uzyskane poprzez odniesienie do towaru wywożonego, do którego już wykorzystano równoważną ilość tego samego składnika.

(25) Odnosząc się do tych argumentów, należy przypomnieć, że wstępne pozwolenia są dostępne dla eksporterów (eksporterów będących producentami lub eksporterów będących handlowcami), aby umożliwić im przywóz składników stosowanych do produkcji towarów wywożonych, wolnych od cła. Wstępne pozwolenia mierzą jednostki dozwolonego przywozu albo pod względem ich ilości lub pod względem ich wartości. W obu przypadkach przeliczniki stosowane do ustalenia dopuszczalnego zakupu wolnego od cła są ustalone, dla większości produktów zawierających produkt objęty niniejszym dochodzeniem, w oparciu o Standardowe normy nakładów i wyników (PNNW). Pozycje nakładów określone we wstępnym pozwoleniu są pozycjami stosowanymi do produkcji odpowiednich gotowych produktów wywożonych.

▼B

(26) Posiadacz wstępnego pozwolenia zamierzający nabyć składniki ze źródeł krajowych, zamiast przywozu bezpośredniego, ma możliwość nabyć je w zamian za WPZ. W takich przypadkach wstępne licencje są zatwierdzane jako WPZ i są indosowane na dostawcę po dostawie pozycji w nich określonych. Zgodnie z dokumentem „Wywóz i polityka przywozowa", indosowanie WPZ daje dostawcy prawa do korzyści z domniemanego wywozu takich jak cło zwrotne z domniemanego wywozu i zwrot końcowej akcyzy.

(27) W tym przypadku, współpracujące przedsiębiorstwo korzystało w ograniczonym stopniu ze wstępnych pozwoleń do przywozu wolnych od cła składników. Zamiast tego, przedsiębiorstwo to zamieniało pozwolenia na WPZ i indosowało je na miejscowych dostawców uzyskując korzyści handlowe. Korzyści handlowe z WPZ odpowiadają kwocie ceł, których WPZ pozwalają dostawcy uniknąć w myśl instrumentu cła zwrotnego za domniemany wywóz.

(28) Zostało uznane, że systemy zwrotu cła mogą dopuszczać refundację lub zwrot opłat przywozowych na składniki, które są zużywane w procesie produkcji innego produktu i w przypadku gdy wywóz tego ostatniego produktu zawiera składniki krajowe o tej samej jakości i właściwościach jak te, które zastępują składniki przywożone. Byłoby na przykład dopuszczalne, aby przedsiębiorstwo, w przypadku braku składników wolnych od cła, wykorzystało składniki krajowe i włączyło je do wywożonych towarów, a potem, na późniejszym etapie, przywiozło odpowiednią ilość składników wolnych od cła. W tym kontekście, ważne jest istnienie systemu lub procedury weryfikacji, ponieważ umożliwia to, w tym przypadku, RI zapewnić i wykazać, że ilość składników dla których występuje się o zwrot cła nie przekracza ilości wywiezionych podobnych produktów, w dowolnej postaci, i że zwrot opłat przywozowych nie przekracza tych początkowo nałożonych na przywiezione składniki, o których mowa.

(29) Jak stwierdzono w rozporządzeniu tymczasowym, w drodze weryfikacji zostało ustalone, że nie istnieje żaden system ani procedura, aby potwierdzić czy i jakie składniki, nabyte za WPZ, są zużywane w procesie produkcji produktów wywożonych lub czy wystąpiły nadmierne korzyści z ceł przywozowych w rozumieniu i) załącznika I i załączników II i III rozporządzenia podstawowego. W szczególności, eksporter nie ma żadnego obowiązku do rzeczywistego zastosowania składników nabytych za WPZ w procesie produkcji. Ponieważ zmniejszenie ceł przywozowe nie jest ograniczone do tego płatnego za towary zużyte w procesie produkcji wywożonych produktów, nie jest spełniony warunek, że jedynie towary rzeczywiście zużyte w procesie produkcji wywożonych produktów mogą korzystać z takiego zmniejszenia. Dlatego dochodzi się do wniosku, że element WPZ Systemu wstępnych pozwoleń nie jest dozwolonym systemem ograniczenia/zwrotu w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

(30) W dodatku, WPZ nie mogą być uważane za system zwrotu cła, ponieważ wydaje się, że nie ma żadnego wymogu przywożenia składników. W tym kontekście, system mógłby być uważany za system zwrotu cła bona fide, w przypadkach gdzie istnieje element przywozu, tzn. kiedy istnieje związek pomiędzy sprowadzonymi składnikami i wywożonymi towarami. Ilość przywożonych składników powinna odpowiadać wywożonym towarom.

(31) Z powyższych powodów, roszczenia te nie mogą zostać uznane i tymczasowe ustalenia w odniesieniu do właściwości wyrównawczych tego i wyliczenia korzyści zostają potwierdzone.

▼B

5. **System pakietu środków zachęcających (SPSZ) rządu Maharashtra**

(32) Jak stwierdzono w rozporządzeniu tymczasowym, system SPSZ jest dostępny jedynie dla przedsiębiorstw po zainwestowaniu w niektórych wyznaczonych obszarach geograficznych podlegający jurysdykcji stanu Maharashtra. Nie jest on dostępny dla przedsiębiorstw zlokalizowanych poza tymi obszarami. Poziom korzyści jest różny w zależności od obszaru jakiego dotyczy. Dlatego system ten jest szczególny w myśl art. 3 ust. 2 lit. a) i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(33) RI i zainteresowane przedsiębiorstwo twierdziły, że system ten stanowi subsydium niepodlegające wyrównaniu, ponieważ spełnia on kryteria art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, i dlatego można go zakwalifikować jako regionalne subsydium „zielonego światła" przyznawane w stanie Maharashtra.

(34) Na podstawie tego artykułu, aby nie podlegać środkom wyrównawczym, subsydia dla regionów upośledzonych na terytorium kraju pochodzenia i/lub wywozu musiałyby spełniać pewne kryteria; głównie, musiałyby one być mianowicie: i) zgodne z ogólnymi ramami rozwoju regionalnego, ii) regiony, których to dotyczy musiałyby być jasno określonymi sąsiadującymi obszarami geograficznymi z dająca się określić tożsamością gospodarczą i administracyjna, i iii) być uważane za upośledzone w oparciu o neutralne i obiektywne kryteria, które muszą być jasno wymienione w ustawie lub innym oficjalnym dokumencie. Te kryteria obejmują środki rozwoju gospodarczego, które są oparte na co najmniej jednym z następujących czynników: dochód *per capita* lub dochód *per capita* w gospodarstwie domowym, lub PKB *per capita* (w każdym z tych przypadków, nie przekraczający 85 % średniej dla terytorium kraju pochodzenia lub wywozu którego to dotyczy), lub stopę bezrobocia mierzona przez okres trzyletni (co najmniej 110 % średniej dla terytorium zainteresowanego kraju pochodzenia lub zainteresowanego kraju wywozu).

(35) Rząd Maharashtra w liście do Ministerstwa Handlu i Przemysłu RI stwierdził, że SPSZ stosuje się do całego sąsiadującego regionu poza stosunkowo rozwiniętym regionem składającym się z pasa Mumbai - Thane stanu Maharashtra, i że upośledzony region poza tym pasem charakteryzuje się dochodem per capita, który jest poniżej średniej stanowej. Dostarczono liczby, które pokazywały, że dochód *per capita* dla regionu do którego ma zastosowanie SPSZ wynosi 74,54 % liczby dla całego stanu Maharashtra w latach 1982/83 i 74,81 % do 1998/99. Jednakże liczby te nie zostały potwierdzone popierającymi dowodami.

(36) W każdym przypadku, zbadanie roszczenia zielonego światła wykazało, że dochód *per capita* w stanie Maharashtra, zmierzony w okresie trzech lat (1996/97–1998/99), jest więcej niż 60 % wyższy niż średnia krajowa Indii. Powinno być jasne, że pułap 85 % mierzy się w odniesieniu do dochodu na głowę ludności dla całego kraju pochodzenia lub wywozu, a nie szczególnego stanu lub regionu. Na tej podstawie, jest jasne, że dochód *per capita* w uprawnionym regionie w Maharashtra, chociaż niższy niż 85 % średniej regionalnej, jest znacznie wyższy niż średni krajowy dochód *per capita* i dlatego region ten nie zalicza się do kategorii zielonego światła w oparciu o to kryterium. W odniesieniu do kryterium bezrobocia, władze Indii nie dostarczyły żadnych informacji.

(37) W oparciu o powyższe, stwierdza się, że w tym przypadku, system ten nie spełnia kryteriów art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Tymczasowe ustalenia w odniesieniu do podlegania tego systemu wyrównaniu zostają tym samym potwierdzone.

▼B

(38) W odniesieniu do obliczenia kwoty subsydium, jak określono w akapitach 72–74 preambuły rozporządzenia tymczasowego, RI i zainteresowane przedsiębiorstwo zgłosiły roszczenie że suma korzyści uzyskanych w wyniku środka zachęcającego polegającego na odłożeniu podatku powinny zostać rozłożone raczej na całkowitą sprzedaż w okresie dochodzenia („DO") niż na całkowitą sprzedaż krajową w DO jak to zostało przydzielone tymczasowo, ponieważ jest to korzyść dla przedsiębiorstwa jako całości z tego powodu nie powinna być przypisywana wyłącznie jego sprzedaży krajowej.

(39) Dodatkowo zwróciły one uwagę Komisji na niektóre czynniki z powodu, których wyliczenia korzyści uzyskanych przez zainteresowane przedsiębiorstwo w wyniku bodźca zwolnienie podatkowego od sprzedaży były zawyżone.

(40) Twierdzenie dotyczące podstawy alokacji korzyści uzyskanych w wyniku środka zachęcającego polegającego na odłożeniu podatku zostało uznane za uzasadnione i Komisja zmieniła odpowiednio obliczenia kwoty subsydium.

(41) W odniesieniu do bodźca zwolnienia podatkowego, por uwzględnieniu uwag zainteresowanych stron i po dokonaniu szczegółowego przeglądu ustaleń tymczasowych, tymczasowe wyliczenia zostały dostosowane w wyniku czego uległa zmniejszeniu całkowita kwota subsydium.

(42) W oparciu o zrewidowane obliczenia opisane powyżej, suma subsydium jaką uzyskało to przedsiębiorstwo w wyniku tego systemu wynosi 0,8 %.

6. **Suma subsydiów podlegających wyrównaniu**

(43) Suma subsydiów podlegających wyrównaniu, obliczona zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem* wynosi 7,1 %, dla badanego producenta wywożącego.

(44) Poziom współpracy w Indii był wysoki (ponad 80 %). W świetle wysokiego stopnia współpracy, zdecydowano, aby ustalić krańcowy margines subsydium na poziomie funduszu subsydium dla współpracującego producenta wywożącego, tzn. 7,1 %.

Subsydia oznaczone gwiazdką są subsydiami wywozowymi.	Subsydia oznaczone gwiazdką są subsydiami wywozowymi. (*) Rodzaj subsydium	JZW (*) SPUC	EPCGS	SZPD	Wstępne pozwolenia/WPZ (*)	System stanu Maharashtra	RAZEM
Kokan Synthethics and Chemicals Private Limited	1,4 %	1,7 %	0	0	3,2 %	0,8 %	7,1 %
Wszystkie inne							7,1 %

(*) Subsydia oznaczone gwiazdką są subsydiami wywozowymi.

E. **PRZEMYSŁ *WSPÓLNOTOWY***

(45) Po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego, kilka zainteresowanych stron złożyło zapytania w sprawie definicji przemysłu wspólnotowego i jego pozycji w rozumieniu art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. W szczególności, sugerowano, że producent skarżący, Sorochimie Chime Fine, nie musiał wspierać

▼B

drugiego producenta Wspólnoty, Quimigal SA, kiedy ten wniósł swoją skargę.

(46) Należy przypomnieć, że o ile Quimigal nie był stroną pierwotnej skargi, wyraził swoje poparcie dla postępowania na etapie jego rozpoczęcia i w pełni współpracował w dochodzeniu. W odpowiedzi na roszczenia niektórych zainteresowanych stron, powtarzał również swoje poparcie dla postępowania w trakcie dochodzenia. Dlatego, ponieważ nie zwrócono uwagi Komisji na żadne nowe elementy, które prowadziłyby ja do zmiany jej wcześniejszych ustaleń, ustalenia tymczasowe dotyczące definicji przemysłu wspólnotowego i jego pozycji wyszczególnione w akapicie 78 preambuły rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

F. **SZKODA**

1. **Uwagi wstępne**

(47) Kilka zainteresowanych stron miało zastrzeżenia, co do sposobu w jaki Komisja ustaliła liczby przy przywozie kwasu sulfanilowego do Wspólnoty, spożycie przez Wspólnotę i udziały w rynku. Twierdzili oni, że Komisja w niewystarczającym stopniu ujawniła ustalenia dotyczące przywozu, zarówno pod względem wielkości jak i wartości, i że w rezultacie zostały ograniczone ich prawa do obrony. Odnotowano, że niektórych z tych informacji było brak również w publicznej wersji skargi, w wyniku, czego skarga, nie spełniała norm wyszczególnionych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(48) Należy zauważyć, że zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, informacja, która zostaje udzielona poufnie przez strony w dochodzeniu jest traktowana jako taka przez władze prowadzące dochodzenie, tak długo jak dana informacja wymaga takiego traktowania. Należy przypomnieć, że kwas sulfanilowy jest produkowany na świecie przez stosunkowo małą liczbę producentów. W rezultacie, nie było możliwe z powodów poufności wyjawić dokładne informacje dotyczące przywozu produktu do Wspólnoty, w szczególności dla tych krajów gdzie istnieje tylko jeden wywożący producent. Dlatego, w celach ujawnienie, udostępniono zainteresowanym stronom liczby wskaźnikowe i wyjaśniające opisy dotyczące tej i związanych z nią pozycji.

(49) Ponieważ żadna z zainteresowanych stron, które podniosły temat niewystarczającego ujawnienia nie była w stanie wykazać, że informacja udostępniona im w formie sumarycznej nie umożliwia im obrony ich praw, ich argumenty w tym względzie musiały zostać odrzucone.

2. **Przedmiotowy przywóz**

(50) Jedna z zainteresowanych stron sugerowała, że liczby dotyczące wzrostu przywozu, odnotowane w rozporządzeniu tymczasowym wprowadzają w błąd. Twierdzono, że po wycofaniu się z rynku kilku innych producentów, użytkownicy we Wspólnocie zostali zmuszeni do kupna kwasu sulfanilowego na rynku światowym, co w efekcie doprowadziło do znacznego wzrostu wielkości przywozu. Twierdzenie to musiało zostać odrzucone z kilku powodów. Po pierwsze, nie dostarczono żadnych dodatkowych dowodów dotyczących poziomu przywozu, które mogłyby zmienić ustalenia dotyczące tego punktu osiągnięte na etapie tymczasowym. Podobnie, o ile zostało potwierdzone w akapicie 161 rozporządzenia tymczasowego, że spodziewane jest, iż przywóz z Indii będzie nadal odgrywał znacząca rolę w zaspokojeniu popytu we Wspólnocie, zwrócono również uwagę, że gdyby przemysł wspólnotowy nie podlegał szkod-

▼B

liwym skutkom subsydiowanego przywozu, byłby w stanie wprowadzić w życie niektóre plany rozszerzenia, tym samym zaspakajając większą część popytu Wspólnoty. W świetle powyższego, ustalenia tymczasowe dotyczące przywozu do Wspólnoty z Indii i poziomu zaniżania cen jak zauważono w akapitach 81–85 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

3. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(51) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zbadanie wpływu subsydiowanego przywozu na przemysł wspólnotowy obejmowało oszacowanie wszystkich istotnych czynników i wskaźników gospodarczych mających wpływ na jego stan.

(52) Po ujawnieniu tymczasowym, pewna liczba zainteresowanych stron miała zastrzeżenia do sposobu w jaki Komisja doszła do tymczasowego określenia dotyczącego szkody ponieważ niektóre wskaźniki wykazywały pozytywne zmiany. W szczególności, sugerowano, że wzrost w produkcji, sprzedaży i wykorzystania mocy w przemyśle wspólnotowym, w analizowanym okresie (od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 30 czerwca 2001 r.) udowodnił, że nie poniósł on szkody. Jedna z zainteresowanych stron twierdziła również, że Komisja nie dokonała właściwej oceny kosztów płac roboczych wymaganej przez art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(53) Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, żaden z czynników lub wskaźników gospodarczych wymienionych w wymienionym wcześniej artykule nie musi koniecznie odgrywać decydującej roli dla ustalenia szkody. Jest rzeczywiście prawdziwe, że niektóre wskaźniki odnoszące się do ilości wyprodukowanych i sprzedanych przez przemysł wspólnotowy wykazały pozytywne zmiany. Jednakże należy na to spojrzeć w świetle faktu, że zużycie kwasu sulfanilowego we Wspólnocie wzrosło o około 13 % w analizowanym okresie, i że uległa zmniejszeniu ilość dostawców na rynku w związku z zamknięciem niektórych producentów wspólnotowych.

(54) Co ważniejsze, należy przypomnieć, że przemysł wspólnotowy poniósł szkody w formie spadku i utrzymania cen na niskim poziomie. W szczególności, jego średnia cena sprzedaży obniżyła się znacznie między 1997 r. i 1998 r., kiedy stał się oczywisty nacisk wywierany na rynek przez wzrastającą ilość przywozu. W następstwie tego, chociaż przemysł wspólnotowy był w stanie podnieść swoją średnią cenę sprzedaży, ponieważ popyt na rynku Wspólnoty również wzrósł, nie osiągnęła ona poziomu jaki pozwoliłby na pokrycie całkowitych kosztów produkcji i w OD nadal ponoszono straty.

(55) W odniesieniu do podniesionego argumentu dotyczącego płac, zauważono, że chociaż ilość pracowników zatrudnionych przez Sorochimie zmniejszyła się w analizowanym okresie, średni koszt zatrudnienia na pracownika zwiększył się. Wynika to z faktu, że w tym okresie nastąpiła zmiana w składzie pracowników jak również z ogólnego wzrostu płac. W odniesieniu do Quimigal, należy odnotować, że w roku podstawowym dla wskaźnika (1998 r.) przedsiębiorstwo nie produkowało kwasu sulfanilowego. Kiedy rozpoczęło ono produkcję 1999 r., pracownicy zostali zatrudnieni w pełnym wymiarze godzin do tej działalności z dodatkowym dniem pracy poczynając od 2000 r. Żadne z przedsiębiorstw nie zwróciło uwagi na to, że płace osób zatrudnionych przy działalności związanej z kwasem sulfanilowym są wynikiem przywozu, którego to dotyczy. Dlatego, płace nie były uważane za wskaźnik szkody.

(56) W świetle powyższego, ustalenia tymczasowe, że przemysł wspólnotowy poniósł znaczną szkodę w rozumieniu art. 8 rozpo-

▼B

rządzenia podstawowego, wyszczególnione w akapitach 88–107 rozporządzenia tymczasowego, zostają potwierdzone.

G. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Uwagi ogólne w sprawie wniosków Komisji dotyczących związku przyczynowego dotyczącego szkody

(57) Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że przemysł wspólnotowy sam jest częściowo odpowiedzialny za szkodę, jaką poniósł. Kilka ze stron miało zastrzeżenia do jakości zarządzania, obsługi produktu i klienta w Sorochimie, i uwydatniło fakt, że w analizowanym okresie ono samo przywoziło kwas sulfanilowy. Jedna ze stron przypuszczała również, że szkoda poniesiona przez Sorochimie powinna zostać przypisane jej innej działalności handlowej (klej), która doświadczała znacznych trudności w OD. W odniesieniu do sytuacji Quimigal, drugiego przedsiębiorstwa stanowiącego część przemysłu wspólnotowego, argumentowano, że jego decyzja wejścia na rynek ze strategią niskich cen w okresie jego rozruchu również przyczyniło się do domniemanej szkody. W końcu, twierdzono również, że przemysł wspólnotowy musiał spełniać surowe przepisy środowiskowe i miał wyższe koszty robocizny i transportu niż producenci wywożący w Indii sugerując, że przywóz pochodzący z tego kraju ma przewagę konkurencyjną i nie dokonywano go po szkodliwych cenach.

(58) Dochodzenie wykazało, że Sorochimie, pomimo jej trudności finansowych związanych z nadmiernie niskimi cenami panującymi na rynku, w analizowanym okresie było w stanie zdobyć nowych klientów i przystosować swoje produkty tak, aby spełniały ich potrzeby. W analizowanym okresie przedsiębiorstwo było zmuszone do nabycia pewnych ilości produktu, którego to dotyczy, w celu spełnienia istniejących wymogów klienta w czasie, gdy jego wyposażenie produkcyjne było poddawane podstawowym naprawom. Nie można więc uważać, że Sorochimie przyczyniła się do swojej własnej szkody. Podobnie, przypomina się, że wszelkie nadzwyczajne koszty dotyczące trudności przedsiębiorstwa w związku z jego przedsięwzięciem z klejem zostały wyłączone z obecnego dochodzenia, ponieważ nie są one związane z produktem, którego to dotyczy i dlatego nie są one odzwierciedlone we wskaźnikach szkody opisanych w rozporządzeniu tymczasowym.

(59) W akapicie 118 rozporządzenia tymczasowego zauważono, że decyzja Quimigal o wejściu na rynek została podjęta w czasie, gdy ceny kwasu sulfanilowego na rynku Wspólnoty były wyższe. Quimigal był w stanie umiejscowić się na rynku w czasie zarówno rosnącego popytu we Wspólnocie jak i zmian w ilości dostawców kwasu sulfanilowego we Wspólnocie i poza nią. Zauważono również, że przedsiębiorstwo z było zmuszone oferować ceny podobne do cen dumpingowego i subsydiowanego przywozu w celu umiejscowienia się na rynku i uzyskania udziału w rynku w latach 1999 i 2000. W tym przypadku to, że jest stosunkowo niewielkie oznaczało, że raczej przyjmowało ono ceny niż je ustalało ceny. Niemniej jednak, jego udział w rynku nieznacznie się zmniejszył w okresie dochodzenia, podczas gdy przywóz z Indii zwiększył swoja wielkość. Dlatego też nie znaleziono żadnych oznak, że pogorszenie sytuacji przemysłu wspólnotowego wynika z nadmiernej konkurencji przemysłu wewnątrz Wspólnoty.

(60) W odniesieniu do domniemanych wyższych kosztów, jakie przemysł wspólnotowy musi ponosić w warunkach zgodności z przepisami środowiskowymi i innymi, należy przypomnieć, że przewaga konkurencyjna przywozu, którego to dotyczy została wzięta pod uwagę przy określaniu normalnej wartości.

▼B

W rezultacie, ustalenia tymczasowe dotyczące związku przyczynowego wymienione w akapitach 121–123 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

H. INTERES WSPÓLNOTY

(61) Po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego, jedna z zainteresowanych stron poddała w wątpliwość jak Komisja mogła ustalić, w świetle tego, że Sorochimie jest pod zarządem komisarycznym, że przemysł wspólnotowy jest zdolny do funkcjonowania i konkurencyjny. Należy przypomnieć, że Sorochimie była zmuszona szukać ochrony przed swoimi wierzycielami w następstwie pewnych trudności w swoim przedsięwzięciu z klejem i innymi naciskami w jej działalności przy kwasie sulfanilowym. Sąd gospodarczy z Charleville-Mézières został wyznaczony zarządcą, aby nadzorować działalność handlowa przedsiębiorstwa i dał przedsiębiorstwu czas na przygotowanie planu restrukturyzacji. Termin ten został ostatnio przedłużony dnia 31 stycznia 2003 r. O ile nie zaistnieją nieprzewidziane wypadki, przedsiębiorstwo powinno nadal istnieć w najbliższej przyszłości i tym samym być w stanie skorzystać z nałożenia ostatecznych środków. W wyniku tego, ustalenia tymczasowe, że nałożenie środków jest w interesie przemysłu wspólnotowego jak to zauważono w akapicie 134 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

(62) Pewna liczba zainteresowanych stron twierdziła, że Komisja nie dokonała obiektywnej oceny sytuacji użytkowników nie biorąc pod uwagę jakiegoś wzrostu cen przemysłu wspólnotowego, który prawdopodobnie nastąpiłby po nałożeniu środków. Twierdzono również, że środki są przeciwne interesowi Wspólnoty, ponieważ zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego jest niewystarczająca do zaspokojenia wspólnotowego popytu i jako możliwa sytuacja duopolistyczna oparta na dwóch producentach wspólnotowych może przynieść w rezultacie zamknięcie rynku dla przywozu z Indii i również z CHRL, które są przedmiotem równoległego dochodzenia antydumpingowego.

(63) W odniesieniu do twierdzenia, że Komisja nie uwzględniła w sposób obiektywny różnych interesów przy ustalaniu nałożenia środków, przypomina się, że na etapie tymczasowym, Komisja przeprowadziła szczegółową analizę każdego z głównych sektorów użytkowników (producenci wybłyszczaczy optycznych, dodatków do betonu, farb i barwników). Ta analiza obejmowała ocenę wpływu środków na ich koszty przyjmując, że ceny importowej, której to dotyczy wzrosną proporcjonalnie do proponowanych środków. Jednocześnie, odpowiednio przyjęto w tym wyliczeniu maksymalny możliwy wzrost cen kwasu sulfanilowego sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy o 10 % przyjmując, że jego cena wzrosłaby do poziomu podobnego do ceny importowej, której to dotyczy po nałożeniu środków biorąc pod uwagę, że działał on już przy całkiem wysokim stopniu wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie dochodzenia. Jako takie, nie zostały przedłożone przez zainteresowane strony żadne nowe elementy, które zmieniałyby ustalenia tymczasowe dotyczące możliwego wzrostu kosztów wytwarzania w różnych przemysłach użytkujących.

(64) W odniesieniu do sytuacji dostaw i konkurencji na rynku wspólnotowym, należy zauważyć, że obecne moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego mogłyby zaspokoić popyt wspólnotowy w granicach 50 %. Celem środków w każdym przypadku nie jest zamykanie rynku dla przywozu z Indii, lecz zapewnienie, że jest on prowadzony po cenach niesubsydiowanych i nieprzynoszących szkód. Dlatego jest spodziewane, że przywóz z państw trzecich włączając Indię będzie nadal docierał na rynek. Jednocześnie, środki powinny zapewnić ciągłą produkcję kwasu

▼B

sulfanilowego we Wspólnocie w wyniku czego użytkownicy będą mieli większy wybór między dostawcami krajowymi i zagranicznymi i konkurencja między wszystkimi dostawcami powinna zostać utrzymana. Należy również podkreślić, że przemysł wspólnotowy posiada plany zwiększenia swojej produkcji poprzez zainwestowanie w nowe urządzenia, jeżeli wydatki kapitałowe można uzasadnić. Aby to się stało, trzeba usunąć przynoszące szkodę skutki subsydiowanego przywozu.

(65) W świetle powyższego, ustalenie tymczasowe, że nałożenie środków nie jest sprzeczne z interesem Wspólnoty jak zauważono w akapicie 164 rozporządzenia tymczasowego zostaje potwierdzone.

I. ŚRODKI ANTYSUBSYDYJNE

1. Poziom zniesienia szkód

(66) Wobec nie przedłożenia żadnych nowych dokumentów dotyczących tego punktu, metodologia zastosowana do ustalenia marginesu szkody określona w akapitach 165–167 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona.

2. Środki ostateczne

(67) Ponieważ poziom zniesienia szkody jest wyższy niż ustalony margines subsydium, środki ostateczne powinny być oparte na marginesie. Dlatego też stosuje się następujące cło:

India (wszystkie przedsiębiorstwa): 7,1 %.

3. Ostateczne pobranie ceł tymczasowych

(68) W świetle ustalonej wielkości subsydiowania i w świetle powagi szkody spowodowanej przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za niezbędne, aby kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła wyrównawczego zostały ostatecznie pobrane w wysokości cła ostatecznie nałożonego. Kwoty zabezpieczone jako cło tymczasowe przekraczające ostateczne cło antydumpingowe zostają zwolnione.

J. ZOBOWIĄZANIE

(69) Po wprowadzeniu środków tymczasowych, jedyny współpracujący producent wywożący z Indii zaproponował zobowiązanie cenowe zgodne z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Czyniąc to, zgodził się on sprzedawać przedmiotowy produkt na poziomie lub powyżej poziomu cen, co spowodowałoby zniesienie szkodliwych skutków subsydiowania. Przedsiębiorstwo to będzie również dostarczać Komisji regularne i szczegółowe informacje dotyczące swojego wywozu do Wspólnota, co oznacza, że przedsiębiorstwo to może być skutecznie monitorowane przez Komisję. Ponadto, struktura sprzedaży tego wywożącego producenta jest taka, że Komisja uważa, że ryzyko obejścia uzgodnionego zobowiązania jest ograniczona.

(70) W świetle powyższego, oferta zobowiązania została przyjęta przez Komisję w decyzji 2002/611/WE ([1]).

(71) W celu zapewnienia skutecznego przestrzegania i monitorowanie tego zobowiązania, kiedy zostanie przedstawiony odpowiednim władzom celnym wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu stosownie do zobowiązania, zwolnienie z cła powinno być uwarunkowane przedstawieniem faktury handlowej zawierającej informacje wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy taka faktura nie zostanie przedsta-

([1]) Dz.U. L 196 z 25.7.2002, str. 36.

▼B

wiona, lub gdy nie będzie ona związana z przedmiotowym produktem przedstawionym organom celnym, w zamian powinna być płatna właściwa wysokość cła wyrównawczego.

(72) Należy zauważyć, że w przypadku naruszenia lub wycofania się ze zobowiązania lub podejrzenia o naruszenie, może być nałożone cło wyrównawcze na podstawie art. 13 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zostaje nałożone ostateczne cło wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego, objętego kodem CN ex 2921 42 10 (kod TARIC 2921 42 10 60) i pochodzącego z Indii.

2. Wysokość ostatecznego cła wyrównawczego stosowanego do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed ocleniem wynosi 7,1 %.

▼M1

_____

▼M2

3. Nie naruszając przepisów ust. 1, ostatecznego cła nie stosuje się do przywozu towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

▼B

4. Chyba że ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące ceł.

▼M1

_____

▼M2

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu, fakturowanych przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy są wskazane w decyzji Komisji 2006/37/WE [1] oraz wprowadzanych do niej zmianach, jest zwolniony z ceł nałożonych na mocy art. 1, pod warunkiem że:

— zostały one wytworzone, przewiezione i zafakturowane bezpośrednio przez przedsiębiorstwa, o których mowa, pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie, oraz

— do przywożonych towarów dołączona jest ważna faktura w ramach zobowiązania. Faktura w ramach zobowiązania jest fakturą handlową zawierającą przynajmniej elementy i oświadczenia określone w załączniku, oraz

— towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu w każdym przypadku, gdy zostanie stwierdzone, w odniesieniu do towarów, o których mowa w art. 1 i zwolnionych z ceł zgodnie z warunkami wyszczególnionymi w ust. 1, że przynajmniej jeden warunek nie jest spełniony. Warunek określony w ust. 1 tiret drugie uznaje się za niespełniony w przypadku stwierdzenia, że faktura w ramach zobowiązania jest niezgodna z przepisami załącznika lub nie jest autentyczna, lub w przypadku gdy Komisja wycofa przyjęcie zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r.

[1] Patrz str. 52 Dziennika Urzędowego.

▼M2

w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebedących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]) lub art. 13 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na mocy rozporządzenia lub decyzji, które odnoszą się do konkretnej(-ych) transakcji i uznają stosowną(-e) fakturę(-y) w ramach zobowiązań za nieważną(-e).

3. Importerzy akceptują jako część normalnego ryzyka handlowego, że niewypełnienie przez którąkolwiek ze stron przynajmniej jednego warunku wymienionego w ust. 1 i określonego szczegółowo w ust. 2 może spowodować powstanie długu celnego na mocy art. 201 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([2]). Powstały dług celny pobiera się po wycofaniu przez Komisję przyjęcia zobowiązania.

▼B

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone poprzez tymczasowe cło wyrównawcze nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 573/2002 zostają ostatecznie pobrane w wysokości ceł nałożonych ostatecznie. Kwoty zabezpieczone przekraczające wysokość ostatecznego cła wyrównawczego zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M1

———————

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

([2]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

▼**M2**

ZAŁĄCZNIK

Faktura handlowa towarzysząca sprzedaży kwasu sulfanilowego przez przedsiębiorstwo do Wspólnoty w ramach zobowiązania powinna zawierać następujące elementy:

1) Tytuł „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM BĘDĄCYM PRZEDMIOTEM ZOBOWIĄZANIA”.

2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę, wymienionego w art. 1 decyzji Komisji 2006/37/WE w sprawie przyjęcia zobowiązania.

3) Numer faktury handlowej.

4) Data wystawienia faktury handlowej.

5) Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary w fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Wspólnoty.

6) Dokładny opis towarów zawierający:

   — numer kodu produktu (PCN) użyty dla celów dochodzenia i zobowiązania (np. „PA99”, „PS85” lub „TA98”),

   — techniczne/fizyczne specyfikacje PCN, tzn. dla „PA99” i „PS85” – sypki biały proszek, a dla „TA98” – szary sypki proszek.

   — numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),

   — kod CN,

   — ilość (należy podać w tonach).

7) Opis warunków sprzedaży, włącznie z:

   — ceną za tonę,

   — stosowanymi warunkami płatności,

   — stosowanymi warunkami dostawy,

   — łącznymi zniżkami i rabatami.

8) Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.

9) Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę i złożył następujące pisemne oświadczenie:

   „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów, których dotyczy niniejsza faktura, przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską decyzją 2006/37/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są kompletne i zgodne z prawdą.”